

ВІХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Радомішні: 29-41.
" Друкарні: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Натомленъ на много тысячъ фантихъ, безъ
ихъ помощи я выкапывалъ очень по-
ложнымъ трудомъ не только, а даже:
до 4 верстъ марш. Писуадонъ "сама.

Персоналізми грають і величезну роль у виборчій політиці, особливо у виборчих

1. вересня 1928.

що українцям уже дається взнаки, забезпечення міжнародним трактатами й конституцією; де й коли скандал поклада, що вже відкриті українські „Пресити“, паний донос на „плат“, наказано не перешкоджати українській культурно-освітній праці в визволенні „Пресити“, а зменшити „роздавати“ українським селянам; де й коли покладається розпорядження про видачу кредитів українській кооперації пропорційно до кількості українського населення на Волині; де і хто зборив польських організацій злати до українських сіл і хат і займатися ви-народами наших селян; і хто обіцяв, що відкриті польонізації взагалі не буде. Багато дечого й іншого я не знаю.

Отже, для усунення непорозуміння й для згоди між нами, українцями, дуже прошу би двох волинських співтоваришів подати мені ці факти.

І присягаю чистими словами Стрип, що не одержав жодних фактів більше не буду розвивати їхніх солов'ячих мрій про тисячлітній веселі ховання.

Але бажав би й фактів! — І тільки фактів!

А більше нічого!

В. Островський.

Гостина в Українським Клубі в Москві.

Недалеко т. а. Страсного Бульвару з прекрасним пам'ятником Пушкіна, на Тверській вулиці 37, де волею знаходиться українське товариство „Кобзарь“, мистецький театр „Центральний Український Пролетарський Клуб ім. Шевченка“. Дві величезні фронтові кімнати, дві бічні, передня і сальна для 250 людей з необхідними приміщеннями — ось територія, на якій складається українська громада в Москві. Офіційно числять українську громаду на 16 тисяч, але в Клубі творять, що українців в Москві та в околицях буде яких 30 тисяч, а з них тільки три тисячі є членами Клубу, та три тисячі мозаї, що гуртуються у „Земляцтвах“ пролетарського студентства України.

Члени „Клубу“ належать до найрізноманітніших класів українського громадянства. Серед них слухачі, студенти, робітники, терасно-армії, залізничники. Платять вони по 25 копійок місячно, що має змогу Клубові оплачувати мешкання по 1 карб. 20 коп. на квадратний сажень, тобто 70 карб. у місяць, удержувати платного господаря, послужника і аншевати ланку свідомості газет. Студентське Земляцтво гуртує біля 3000 членів з усіх наукових закладів Москви. Разом творить вони хор з 90 душ і драматичну студію 30 душ, що дає їм

зможу що суботи урочувати вечірні для членів Клубу.

Шевченкові роковини обходять святочно в якійсь великій залі при співучасті зібраних хорів і визначних артистів-співачів. Одні роковини святкували у великому театрі, одні в „Берітани“ при битом набитій залі. З огляду на те, що члени Клубу користуються безплатним вступом на клубові вечірки і обходи, артисти ж дістають надзвичайний гонорар за участь у них, то до рокового свята завжди доводиться доплачувати. На це Клуб заздалегідь готується, щоб тільки гідно виступити перед своїми і чужими учасниками національного свята. Тут наклали те, що в роковому святі бере переважну участь молоді-студентство, у 50 відс. селянського, в 35 відс. робітничого походження. Отже такі свята є підсумком культурних досягнень пів-ту самої широкої густі українського народу.

Серед української казони в Москві є декілька діяльних членів Клубу родом з Галичини і Буковини. Ось одні з Камініки Струмилової родом, передає своїм землякам свої враження з Камчатки, де він був у командировці. З його поміччю виходить, що на Камчатці є дві третини чукчів і голодів, а по одній шестій українців і руських. В українців є свій хор, аматорський театр та українська школа в „Посаді Запорожському“, чистого українському селі, віддаленому около 600 км. від Петропавловська. Українці живуть там у достатку а доволі дичини і риби. Особливим джерелом доходу є медведі, соболі і россомахи.

У Хабаровським окрузі українці становлять більшість населення, а у Владивостоцькому половину населення. Живуть вони там на своїх землях по 100 десятин, горістаючи з рік, лісів і пасовищ, скільки завгодно, — одним словом — у достатках. Українські села легко пізнати у Сибірі по білим мааним стінам; руські села заважають своїми деревляними стінами. Найбільше українців в Ачинській окрузі біля Іркутська. А що виходить з Чернігівщини і Херсонщини не можуть забути свої України, про побут на якій агалують навіть родо-змітні дитини з різницею умістною про многосліпне сонце і веселі квітчасті степи, то свої нові оселі українці називають — „Прилуки“, „Чернігівка“, „Катеринославське“, „Тараша“, „Скряб на поїздах і пароплавах ви почувте українську пісню: „Гайда“, „Вербка ріска“, „Комар“, „Рече та стоїть“, „Заповіт“. Таке сильне враження і такий великий вплив має на мешканців холодної Сибірі тужлива пісня „дзвонів сонячного краю“, як називають тутешні далеку благословенну Україну.

Хто не вірить, може перекопатися, ви-

бравшись у дорогу два тижні туди скорим поїздом, а коли за дорого 150 карб. (около 75 долларів), то за три тижні певно добереться звичайним пасажирським поїздом за яких 100 карб. і отільний на-лад. А варто туди поїхати на далекій Схід аж до берегів Тихого Океану, щоб побачити життя достатку і щастя якого мільона українців, що в майбутності своєю культурою і витревалістю працю певно українішать безмежні простори Сибірі, та що у велику поїтку далеко-го Сходу встригнуть і здійсниться те, від чого так запанто відмовляються наші доморослі забушники — „від Тиси по Тихий Океан скрізь є Україна“. А що з Камчаткою рукою подати на Аляску і до Канади, де такі українського насе-лення чимало, то чи не вдалосьби укра-їнцям місце гордого англіїна заступити? Щож! Це так легко може статися протягом найближчих.. п'ятсот літ пра-ці, праці, праці..

А поки не станеться послухаймо дру-гого земляка, бережанського садівни-ка.. „Рационалізація, спеціалізація, ме-ханізація і стандартизація виробництва об'являють ціну витиривання, отже і ціну ринкову.. пів копійки на пуді при про-дукції пшениці мільонів, це заробіток держави, з якого видаток яких 10.000 руб-лів, хочби на поміч погорільцям є дріб-ницею, бо держава має чимало одиниць по п'ять мільонів пудів продукції. Тому держава, одержавши чистого 900 міль-онів карб. із своєї продукції, може вло-жити в найближчий час у промисловість, електрифікацію і хемізацію країни піна-тор мільярда рублів. Видаток на залізни-ці особно; на одну туркестансько-сибір-ську (Турк.-Сиб.) дорогу призначено 210 мільонів, щоб в найближчій часі обслу-гувати через ріку Іл весь Західний Ки-тай.. А машиною 142 м. довгою і 6 м. широкую в найближчий часі зможе Вум-трест (бумажний — паперовий) покрити дуже і дуже значну частину паперового запотребування республіки СССР і до-вести до п'яти кілогр. паперу на голо-ву, себто до річної продукції около міль-она тонн!..

„Що в тому, що не тільки зможемо у-сувати „утечку“ — утешку — брак“ та вибудувати „прогуля і простоту“ робіт-ника і фабрики, то наш дієвий вплив здійснюється з первісними кошторисами. Ми осягнемо пам'ячену цілі дійсної індустрі-ялізації країни“..

Ось вам аразок змісту і мови, та жму-ток астрономічних цифр, якими дово-диться день в день оперувати нашому братови-землякови, членови „Централь-ного Українського Пролетарського Клу-бу ім. Шевченка“ у Москві. За цю відно-вляльну конструктивну працю побирає він зсього яких 400 рублів у місяць. Чим же він не пролетар?! Робітник, що ні за

що не відповідає побирає 130 руб. за 7 годин праці, а цей цифрами шість копійок, щоб вигадати державі як шість копійок на пудові, та тереза раціоналізації, спеціалізації, механізації і стандартизації досягнути індустріалізації протек-ції СССР. і дійсно члени цієї партії Союзу Вараї власними безмірних ба-гача оборотного капіталу, надра зе-лі, морських глибокі і безмежні морсь-них просторів..

Через пролетарізацію до культурної! Так, новий громадянин Союзу хоча витревалістю працю при цінному висту-женні усіх своїх фізичних і духовних за-влявностей від доволітної залежності від капіталу Заходу. і коли буде з нього, у цего Союзу, відповідна свідомість вишколених, розумних, терпеливих, витревалених і мудрих працівни-ків, то певно це станеться. і тоді світ змінить своє економічно-суспільне офі-цій: стане менше аванс, гієту, пана-лі, облуди і великої неправди, пока а-лії нові дві тисячі літ опять ще більше не вкоріняться на землі рівності, бра-терство, воля і правда.. і т. д. аж до по-вороту золотого віку, що певно нас чекає досить скоро.. у землі святих!

А поки-що ці енергічні наші земляки іноді ширі відхают за своєю убогою за-тиною і тужать за рідним, незасіянним краєм.

Ростов на Дону, 11. вересня 1928.

І. Сасицький.

Рідке свято.

30-літній ювілей філії „Пресвіти“ в Со-калі.

По тридцятьох роках існування прий-шлося соціальній філії Т-ва „Пресвіта“ перевернути перегляд вислідів своєї праці серед українського населення повіту. і треба признати, що перегляд цей вияв-ляється імпозантно.

Старші люди мають ще добре в пама-ті ті часи, коли наше духовенство (тоді майже однією інтелігенцією), наше мі-шанство й селянство з тугою дивилися на північ, через „сокальський кордон“, і викликали зовні спасення „для русько-го народу“. Лише дрібна горстка патрі-отів розуміла, що спасення можна осяг-нути тільки своїми власними силами. і саме заходами тих людей оснований фі-лію „Пресвіти“ в Сокалі.

Тридцять літ ішла праця. Тридцять літ боролися горстка людей, згуртована бі-ля прапора „Пресвіти“, з темнотою. Три-дцять літ учила „Пресвіта“ в Сокалі на-ціональної гордості і свідомості. Три-дцять літ.. Нераз і руки опалили вже. Од-ні робітники уступали і переносили світ-ло знання в інші області нашої землі, другі замінювали очі на віяні з надією, що по них прийдуть нові борці за освіту і волю народу. і приходили. Ні звідні, ні переславування, ні авариї, ні війна з ці-люю й жорстокістю не адержували їх у

МИКОЛА ПАРФАНОВИЧ.

3 моїх шкільних споминів.

(З нагоди 200-літнього ювілею існуван-ня І гімназії в Станіславові.)

(Докінчений.)

Ще один досвід довелося мені протягом могого життя зробити на бувають відзначених гімназій-них учнів. Підходячи цілим своїм еством під існуючий лад і його довідні форми, вони вже в ранці свого життя констатують у ньому і стають його найвірнішими підпо-рами. Люди ці не спосібні вже при-няти в себе нові форми, арозумити потребу поступу і розвою людства по інших, неурядовій лінії і стати на інші, протилежні позиції. Цілу свою енергію вкладали в хосен виче-ної юни на пам'ять шкільної науки й опісля не знаходять уже адебітші-сли поступити вперед, засвоїти со-бі нове знання, яке суперечило їх-ній науковій теорії. Ні в політично-му ні в культурному житті не бачи-ти їх. Вони держаться цулко здо-бутих шкільною наукою посад і жи-вають тільки для себе на суспільним організм.

Вже на шкільній лавці можна бу-ло заприштити велику ризницю між обома групами учнів, витворе-нних нездоровою шкільною систе-

мою. Буде це може для деякого ви-глядати на парадокс, коли скажу, що критичний ум родиться в учні гіршого, а не кращого. Наведу при-мір: Учень, який не астиг чи то че-рез свої домашні, життєві перепони, чи через інші важніші для нього предмети вивчитися якоїсь одної, на його думку менше важної партії, заскочений учителем в невідгото-ваному стані, дістає ланку ногу. У нього родиться заріз психічний від-ставини він старається оправдати се-бе в цьому неповодженні та підійти критично до даної частини. Будь-то сам, будь-то з іншими співучи-ючими товаришами розбирає її на-укову вартість, порівнюючи її з ці-лістю предмету або й з іншими важ-ливішими шкільними заданнями.

Цього шкільного критичизму, я-кий в пізнішому житті є цінним за-собом в умовному розвою людини, не знає пересічний „форту“, бо він знає про критику твору тільки-що з шкільної книжки і не потребує силкуватися, щоб аанправдувати перед своєю совістю своє шкільне неповодження, якого у нього нема. Він вичує всі партії праметів „на-бляжку“ та ще й наругується разом із азорадним учителем над невід-готованим товаришем.

Цим пізнанням критичної сто-рінки шкільної „дички“ не бажано славословити професійних вчителів.

які, потапаючи в неучті, не мають взагалі ніяких викидів своєї ледачої совісті. Скажано відноситься до цієї частини шкільної молоді, яка пере-тяжена наукою і не має ні часу ні змоги слідувати в школі за всіми її предметами. Багато з цієї молоді, особливо нашої, української, му-сить поза школою окремою працю здобувати собі засоби на прожиток. Так волилося очевидно й за моїх часів у єтаніславській гімназії.

Шкільна наука не змогла заспо-коїти всіх наших культурних, а о-собливо національних потреб. З ці-єю метою творили ми у вищих клас-сах окремі студентські гуртки, силь-но законспіровані супроти нашої шкільної влади. На наших підполь-них сходинах розводили ми палкі дискусії на біжучі теми, обмінюва-лися позашкільною, нерез заборо-неною літературою, читали україн-ські та інші періодичні видавництва і тим робом поповнювали частинно недостатці, які школа в нашому ви-хованні понашала. Центральним пи-танням наших сходів були україн-ська справа: оспорювана ворогами самостійна українська культура та наше історичне минуле, що давало нам основу до права на самостійну націю.

Соціальні течії цього часу сла-бо тільки відбивалися об нашу глу-ху закутину. Про соціалізм та його суспільне значення небагато ми учні

знали. Соціалістичної української літератури ще в нас зовсім не було, польської так якби не було, а ні-мецької годі було нам роздобути. Всеж такі час до часу показулися між нами якесь німецька брошура, яка „строго довірливо“ переходила з рук до рук і якісні десь зовсім застрягла. Мені самому довелося раз одержати від одного з товари-шів програму робітників Фердинан-да Ляссала. Зі страхом божим пе-редавав мені її мій товариш, зма-люючи перед мною всі страхоти, які мене постигнуть, коли книжеч-ка попаде в руки шкільної влади. А не в тодішніх часах не було важко. Ми учні стояли також і поза шко-лою під доглядом учителя. Вони нераз находили наші доміжки, стан-ції та провітрювали, що ми робимо і з ким пристаємо. Особливо стан-ції в міщанських сінях вони часто находили. При такій небажаній ві-зигі могла зажадати книжка легко попасти в руки учителя, а тоді про-падала для учні ціла школа. Тому я припорівняв до Ляссала всі можливі засоби обережності.

У Станіславові є прегарна вули-ця, що називається Липова; це від-старих лип, які росли на її місці, де вона губилася в палатний парк по-міщика Ромашкана. За його просто-рим городом, обгородженим висо-кою огорожою, простягалися ши-рокі лани аж по самі сусідні села.

у пісони не підходять для них. На пісони Франції багато з них дістає захоту. Ось чому вирішила думка, щоб на Рівні, між пальмами та оливковими деревами, а глинисті землянки побудувати для них «рідні» захоти.

— Протест проти песи. Радянський посол у Парижі Довгалевський звернувся до франц. міністра закорд. справ з протестом проти постановки песи Декобри «Малюнки спалених нагонів», тому, що деякі епізоди з нього образили для радянського уряду. До ступені бульварної реклами бульварної творчості найбільше читаного французького повістяря прийде ще нова реклама.

— Прихиски природи. Такою прихискою природи є паризький громадянин Раймонд Брієз, носій. Він навантажує мішки та скрині на базарі від 3-ої години зранку до полудня. Потім їде до дому, де жде на нього жінка і троє дітей, їсть обід і лягає спати. Та ось приходить із шпиталю повідомлення, що там потрібують для рятування пацієнта свіжої крові. Тоді Брієз знає, що на другий ранок він не їде до праці, а в шпиталь. І там йому спускають кров, за яку він не бере грошей. Досі він дав переводити на собі таку операцію 264 рази і видавав небувалих 60 літрів крові. На другий день після кожної такої операції він знову навантажує мішки. Тепер управа шпиталю внесла прохання, щоб уряд призначив Брієзові ордер почесної легії.

— Японський порошок. Читаємо в «Красній Газеті»: «У Москві нове лихо: блощини та блохи. Головно багато їх у нових домах. Ще поки почали їм будувати, вони повзли і в будівельний матеріал і коли їм готовий, вони вилізали наверх. Для боротьби з блощицями «Держ. відділ торгівлі та промислу» випустив спеціальний «японський порошок». Тоді зробили досвід і вкинули у пляшечку з цим порошком блощину. Коли 16 годин пізніше відчинили пляшечку, блощини, немов нічого і не бувавши, вилізли звідти. Можливо, що тут не вана порошку, який був за слабкий, а блощини, яка була за сильна.

Позір Скільщина!!

Для 30. вересня 1928 р. святкує ціла Скільщина Верховина Святий в честь подвигів Соколя-Героя на війні. В цей день айдує в зелені вершини гір Соколи, Луги. Читаючи, Кооперативні, всі села, щоб тісно відсвяткувати пам'яті дорогих нам Героїв.

Програму посилімо до кожної громади особі.

Сокол в Сколім.

Театри.

Великий Міський Театр: 25-го т. 7-10 веч. «Ірідіон», драма Красінського.

Кіно.

«Аполло»: «Визволення».
«Лев»: «Мажестет, величезний гір».
«Одеса»: «Сонце небо».
«Палак»: «Фальшиві мілові» Гаррі Пей.
«Фатаморган»: «Студент в Праги».

3 театру.

Міський Великий Театр: «Ірідіон», драм. поема в 12 картинах З. Красінського.

Не ставив великий театр досі цього ардитуру романтичної польської літератури, то міг був ще закласти 7 літ, щоб вислати його з студії розмови його наставника. Не є це той, який легко осягнути на сцені; швидко він цілком літературної архітектури і велика, дуже мелодична порода. Його мети, який кожен був одержимий польський романтизм лише ніж байдужим пави, та, що приходить на такі вистави з патрістично-офіційного обов'язку.

Уряд театру не можна відмовити широким аусам, щоб добути в «Ірідіоні» творчий та склад його провідної думки. На жаль, спеціальний режисатор, на якого вказує жвава приворожити цю поему до сцени, з підставу для тені Красінського хизує в 12 літ сценарію, боляй зрештою, що томіла реториком, «Ірідіон» в інтерпретації п. Ч. Огнешнікого, грандіозно, не відмовив для своєї особи симпатії; Ельміне не була ні епірідіон, ні розумною, ні еміліною, а байдужою, без ніякого голосу. Релігійна була лише істеричним, а не жорстоким. Найкраще вишшли добрі

ролі: К. Метеллі (Л. Барвінська), Ульпіана (Г. Барвінський), Маммі (В. Семашкова), Массіні (Л. Гутнер) М. Р.

Дописи.

ЛЕЖАЙСЬК. (З діяльності Кружка «Р. Ш.» у Лежайську). Перед Загальним Збором членів Кружка Рідно. Школи скликаним на 15. год. для 3. вересня п. р. до домішки «Просвіти» подаємо наш членам-заточенцям коротке звідоування з минулої роботи Кружка числять 14 членів, а саме: 54 народних учителів, 22 селяни, 17 державних службовців, 11 жінок, 5 лікарів-ветеринарів, 5 гімн. проф., 3 священиків, 2 адвокатів і 22 інших. — Не належить досі 42 учителів, 6 священиків, коло 20 державних урядовців, а з Рівня на 32 українські інтелектуальні родини вписався 1 (один) член! — По день 30. VIII. 1928 р. касових прибутків вилучує 2162-90 зод. — Витрачено на курси української мови, бібліотеку в адміністрацію, та для Головної Управи 842-69 зод. Кінцева готівка в касі числять 13 021 зод. — Гроші зложені в Почтовій Касі Ошадності в Кракові ч. м. 406716. — Крім цього маємо 80 зод. в касі Головної Управи Р. Ш. у Львові. — На 1928/9 адм. рік предбачено видатки в висоті 2040 зод., на 2 трохмісячній курси шиття, крою й варення у двох селах на збірні лекції української мови в 3 селах і курси української мови в Лежайську. — Кружок має три мандарні бібліотеки та роздан даровні книжечки по нагрозених селах за 192 зод. В найближчому році поширити Старшину працю, коли члени заточенці придуть 30. IX. численно на Загальні Збори, та підтримати нашу аусам своїми радами й грошеви ми збірками серед байдужих заточенців. — Збіркові дії для наших відпоручників на сусідні повіти. — І члени всім нашим членам вислаємо разом з запрошенням на Загальні Збори. Надіємося, що всі наші члени та прихильники придуть до нас громадою для 30. вересня. — Старшина.

Зі спортивного життя.

Лехія-Україна 6 : 5 (2 : 0).

В першій половині України і до слайше, в другій бода значо праці. Найкращою дією був випад, душею якого був Митський, що вже вернувся в Іср. а. Тоді для України стріли: Петріа, Кобзар (2), Сиротка і Філюк. Змагання ці Україна програда не зосім засуджено, бо третій гол стрілиди Лехія в надсично відстороню, чого судам не хотів бачити. Коли верне з війська Терещинський (має вернути на діях), Україна повинна устійити напереді склад своєї першої дружини бо постійні зміни не вийдуть дружині ніколи на добре. В найближчу медію України грає з А-класовим А. З. С-ом.

Мистецтва Ліги.

Чорні-Гасмоней 3 : 0 (важковор), бо Гасмоней з примодо жид. свята відмовилися грати.

Легія — Краковія 3 : 2 (1 : 2).
Висла — Варшавіанка 6 : 2 (4 : 2).
Туристи — Ф. Ц. 3 : 2 (1 : 2).
Л. К. С. — Рух 4 : 2 (4 : 0).

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр під дир. Панаса Карабіневича
Горюхів

25/IX Циганка Аза.
26/IX Гейша.
27/IX Вихрест.

Членські сходилин «Труду» відбудуться в середу дня 26. п. м. у власному льокалі. Ривок ч. 39. II. пов. о год. 6-ї вечерок, з таким порядком нарад: 1) Жива промислова школа. 2) Станова організація кравецьких робітників і суспільна оліка над ученицями. 3) Нові змагання «Труду». 4) Есенуалі. — З огляду на справи, які будуть порушені на нарадах, а які інтересують загаль українського жіноцтва, запрошуємо рішуче членів всіх інших жіночих організацій, як гостей. — Управа. 612 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЛІЖКО вузоне 13 зод. Сітарев 40. — Скриновий тапінероване 15. — Дрошні акади 25. — Фабрика Зас вуз. Личацьська ч. 132. 489 7-8

БІЛІЯНТИ, також інші біжуретери, купують по високій ціні Домбровська «Роза жемчужна», Львів (Готель Жорж) Академіка 2. 2481 14-7

НА СПЛАТИ ОТОМАНИ 20 зод. КЛ. НАПКИ 55. Фотодекл до розкладання 15. Фабрика ЗЛКС Личацьська ч. 132. 502 1-7

Ф. О. ЯНУШЕВИЧ — вуз. Він. Пош. ч. 1. (біля Зеленої) Тел. 39-60. 505 4-3

ПРАННЯ СТАЄТЬСЯ ЛЕГКОЮ І ШВИДКОЮ РОБОТОЮ

НА щастя наступив корисний переворот в перестарілій системі прання, який перестав бути незносною мсрдівнею. Тепер існує Rinso, яке в улпшеній формі сповняє працю людських р.к. но. швидко і основно. Непотрібно мучитися тертям білля на балі, а замість цього здобувається багато часу і можна зайнятися якоюсь пожиточною домашньою працею. Давну систему так дуже шкідливу не тільки для білля але і для здоров'я, треба відкинути на завсіді.

Rinso у уває бруд — тертя непотрібне.

Поминається тертя так дуже шкідливе для білля. В балію наповнену до половини літною водою, вляти гарячий розчин Rinso. Білля мочити одну або дві години, а відтак основно сполокувати кілька разів і... прання скінчене.

Хто завсіді варить білля

не може об йтиса без Rinso. Rinso не заводить, заводі успішне і завсіді є на висоті свого зведення. Rinso можна ужити як на зимно так і на гарячо та до варення білля.

Rinso не дає ся плавити в ч. х.

Rinso

ДАРОМ ПРІБКА

КУПОН «О ді ми «Ринсо» Сполки Акц. Почтов. Серія 479. Головна Почта, Варшава. — Прошу о безплатне прислання мені пробного пакету білля що виставе на пробне прання.

ІМЯ НАЗВИСЬКО

Адреса

Д. 215.

(Просітьсся о чітке писамі.)

R. S. Hudson Limited, Англія.

В ДОВА бездітна, або сирота по св. жені, в середній віці, господарна, лагідна, з рекомендаціями поважних осіб, знайде вигідне приіщення в домі у підписаної Олена Бенцінова, жена парота в Старім Самборі. 591 3-3

ІНСТРУКТОРА для двоох учеників (П. рік семінарія і І. класа гімназія) пошукує: Зарид Школи Куляна, пошта Турника. 601 2-3

ГОДИННИКИ тільки найдіпших фабрик прецізійні продає за готівку і на рати від десятиліт з найліпшою стороною аусам фірма Іван Зельтенрайх. Львів, п.з. Марійська ч. 5. 3 118-7

НА СПЛАТИ ЛІЖКА мосяжні 200 зод. На провізії без поручення. — Фабрика ЗЛКС вуз. Личацьська ч. 132. 487 5-7

НЕГАЙНО пошукую виправної інструктора або інструктора до двоох дічат. V. класа гімназ. т.м. і I. виділова. — Зголошення араз з усямих слати на адресу: Парохіальний Уряд. Дошню, ч. Римація-Зарид. 613 1-2

ПОШУКУЄТЬСЯ енерсично, здорові жінки для товариства пані дому. — Зголошення до Адміністрації «Ліза» під «Товаришка». 611 1-3

Міський Уряд Ч. 12.033/28.

ОФЕРТОВА ЛІЦИТАЦІЯ.

Міський уряд в Тустановичах віддасть на підставі публічної ліцитації виконання будинку 7-класової української школи в Тустановичах. Всім інформативні усямих міських технічних Відділ у Тустановичах, де можна подрібні плани переглянути в урядових годинах. Виконання робіт буде здійснювати на підставі окремої угоди, епертої на посадових однах виключно концесіонарним будівничим.

Оферти, що обіймають передбачені планом роботи з цінами проодивого (чисельно і словно) треба вносити в запечатаних конвертах до дня 8. X. 1928 р. год. 12. в полудне. Використа оферт буде здійснювати того самого дня в міським уряді в Тустановичах о год. 14-18 (3 год.). До оферти треба додати: позначку міської каси в Тустановичах на зголошення акції в висоті 500, оформованої акції. Міський уряд в Тустановичах застеріг собі: 1) Право на частинне виконання робіт залежно від кредиту, 2) довільний вибір оферента, 3) право перевести до-віде інжестр. Н. МАКАР.